

เจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

Attitudes of Teachers towards Educational Management for Students with Disabilities in Ramkhamhaeng University

นิศารัตน์ หวานชะเอม¹ และผ่องพรรณ สิทธิชัย²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเปรียบเทียบเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และอายุราชการ กลุ่มตัวอย่างเป็น อาจารย์คณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบชั้นภูมิอย่างไม่มีสัดส่วน (stratified random sampling) แต่ละชั้นภูมิใช้เทคนิคการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้นจำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดให้เลือกตอบ 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีค่า IOC ระหว่าง 0.8 ถึง 1.0 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป คำนวณหาค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่าง กรณี 2 กลุ่มใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบอิสระ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการศึกษาอาจารย์มีเจตคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายข้อ 3 อันดับแรก โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทำให้คนพิการได้ประโยชน์จากการจัดการศึกษา และการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทำให้คนพิการรู้สึกว่าคุณค่ามากขึ้น 2) การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทำให้คนพิการมีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับคนปกติ และ 3) การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการเป็นการสร้างความเสมอภาคทางสังคมสำหรับคนพิการ 2. ผลการเปรียบเทียบ เจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และอายุราชการที่ต่างกัน มีเจตคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : เจตคติ นักศึกษาพิการ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

The main objectives of this research were to study teacher's attitudes towards educational management for students with disabilities in Ramkhamhaeng University and to compare teacher's attitudes toward education management for these students; the teachers were categorized by gender, education and years of service. The sample consisted of teachers from different faculties in Ramkhamhaeng University in the first semester of the 2012 academic year; the sample was acquired by determining a sample size at 95% of reliability level, according to the Krejcie and Morgan table and by stratified sampling. Each stratum used a simple random sampling method by ballot, to obtain the total of 260 samples. The tool of this research was a questionnaire, which contained a five-choice level section with 29 items, IOC between 0.8-1.0. The collected data were analyzed by a computer software package to figure out statistics, percentage, frequencies, mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.) and comparison of discrepancy values for two groups, by using "t test" independent. The results of the research showed two main findings: (1) The teachers' attitudes towards educational management for students with disabilities in Ramkhamhaeng University were, in general, at a high level. The first three items, which were sorted from more to less, revealed that the educational management benefitted the students with disabilities and helped the students with disabilities gain more self-esteem. Second, the educational management for students with disabilities enabled them to have an opportunity to study equal to that of regular students. Third, the educational management for students with disabilities established social equity for students with disabilities. (2) The comparison of the attitudes of teachers of different genders, education and years of service showed that the attitudes varied insignificantly at the 0.05 level.

Keywords : attitudes, students with disabilities

บทนำ

การศึกษาถือเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งสามารถปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ (ศิวาภรณ์ และคณะ, 2544)

การศึกษาเป็นบริการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล ซึ่งมีได้หมายถึงบุคคลปกติเท่านั้น แต่ยังมีหมายถึงบุคคลพิการด้วย เนื่องจากบุคคลเหล่านี้มีชีวิตอยู่ในสังคมทั่วไป ซึ่งผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้พยายามที่จะจัดให้แก่บุคคล

พิการอย่างถูกวิธีและดีที่สุด เพื่อให้บุคคลเหล่านี้มีโอกาสได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกับบุคคลปกติ (นิตยา, 2534) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาเป็นพิเศษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

คนพิการมักถูกมองว่าเป็นผู้ด้อยโอกาส ได้รับสิทธิและความเป็นมนุษย์ที่ไม่เท่าเทียมกับคนอื่น อาจเป็นเพราะความพิการทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการดำรงชีวิตรวมถึงด้านการศึกษาด้วย ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการจึงได้กำหนดระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 โดยมีสาระสำคัญคือ 1) ให้สถาบันอุดมศึกษาในทุกสังกัด (ทั้งของรัฐและเอกชน) มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม 2) ให้สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการ การจัดทำหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนิสิตนักศึกษาพิการแต่ละบุคคล รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ตามความเหมาะสม และ 3) เพื่อสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษา โดยสร้างโอกาสให้นักศึกษาผู้พิการได้ศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษานั้น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ซึ่งความพิการมิได้เป็นอุปสรรคหรือข้อกีดกันทางการศึกษา แต่ประการใด และยังเปิดโอกาสกระตุ้นให้สังคมยอมรับในตัวผู้พิการมากขึ้นด้วย (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2555) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการ เป็นการเปิดโอกาสในการให้บริการทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกคนให้เท่าเทียมกันอันเป็นนโยบายของรัฐไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นคนพิการหรือเป็นคนปกติก็ตาม การให้การศึกษาเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ได้มีโอกาสประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการประกอบอาชีพ ตลอดจนพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคมด้วย (ผดุง, 2533)

มหาวิทยาลัยรามคำแหงในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษา เปิดรับสมัครนักศึกษาทั่วไปและนักศึกษาพิการในระดับปริญญาตรี โดยไม่จำกัดจำนวนและประเภทของความพิการ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คือ การสร้างโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้พิการ การพัฒนาองค์ความรู้ ส่งเสริมการมีงานทำของผู้พิการ และส่งเสริมการให้บริการและสวัสดิการสำหรับนักศึกษาพิการ ตามความต้องการและจำเป็น เพื่อให้นักศึกษาพิการได้รับบริการและสวัสดิการที่มีประสิทธิภาพ ทัวถึง และเป็นธรรม โดยมหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดการศึกษา และประสานงานกับหน่วยงานและบุคลากรทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและให้คนพิการสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

เจตคติของอาจารย์เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ในการสร้างโอกาส และส่งเสริมการให้บริการทางการศึกษาสำหรับคนพิการ ดังที่ ผดุงและวาสนา (2551) ได้กล่าวว่า การดำเนินการใด ๆ ในองค์กรหากบุคลากรส่วนใหญ่ขององค์กรมีความคิดไปในทางเดียวกัน และเป็นไปในทางบวก ทางสร้างสรรค์การดำเนินการตามเป้าหมายขององค์กรจะบรรลุผลสำเร็จได้ง่าย ในทางตรงกันข้ามหากแนวคิดของบุคลากรยังเป็นลบ (ตรงข้ามกับนโยบายขององค์กร) การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร อาจมีอุปสรรค หรือ ไม่สำเร็จได้โดยง่าย

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้พัฒนาเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงให้เหมาะสมต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งได้ข้อมูล การวิจัยมาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์คณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบชั้นภูมิอย่างไม่มีสัดส่วน (stratified random sampling) แต่ละชั้นภูมิใช้เทคนิคการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (multiple choices) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับ เพศ วุฒิการศึกษา และอายุราชการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดให้เลือกตอบ 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีค่า IOC ระหว่าง 0.8 ถึง 1.0

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ช่วยนักวิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 260 ฉบับ ไปแจกให้อาจารย์คณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยได้รับกลับคืนมาครบ 260 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 100 และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยหาค่าร้อยละเพื่อศึกษาข้อมูลส่วนตัวจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และอายุราชการของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเจตคติของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบ เจตคติของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้สถิติ *t-test* แบบ Independent

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นอาจารย์เพศหญิง จำนวน 183 คน (ร้อยละ 70.4) เพศชาย จำนวน 77 คน (ร้อยละ 29.6) วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 174 คน (ร้อยละ 66.9) วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 86 คน (ร้อยละ 33.1) มีอายุราชการ 1-10 ปี จำนวน 158 คน (ร้อยละ 60.8) และมีอายุราชการ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 102 คน (ร้อยละ 39.2)

2. ผลการศึกษาอาจารย์มีเจตคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และรายชื่อ 3 อันดับแรก โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การจัดการศึกษาสำหรับ คนพิการทำให้คนพิการได้ประโยชน์จากการจัดการศึกษา และการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทำให้คนพิการรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามากขึ้น 2) การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทำให้คนพิการมีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับคนปกติ และ 3) การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการเป็นการสร้างความเสมอภาคทางสังคมสำหรับคนพิการ

3. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และอายุราชการ ปรากฏผล ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีเจตคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการใน

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุราชการต่างกัน มีเจตคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและวิจารณ์ผล

1. ผลการศึกษาอาจารย์มีเจตคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี และดีมาก เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทำให้คนพิการได้ประโยชน์จากการจัดการศึกษา และการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทำให้คนพิการรู้สึกกว่าตนเองมีคุณค่ามากขึ้น การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทำให้คนพิการมีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับคนปกติ และการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการเป็นการสร้างความเสมอภาคทางสังคมสำหรับคนพิการ อาจเป็นเพราะปัจจุบันมีระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา ได้ให้สถาบันอุดมศึกษาในทุกสังกัด (ทั้งของรัฐและเอกชน) รับคนพิการเข้าศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา มาโดยตลอดตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2547 ปัจจุบันมีบัณฑิตพิการจบการศึกษาไปจำนวน 35 คน ทำให้อาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นถึงความสามารถและศักยภาพของคนพิการ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ เจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี และดีมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชาตินีย์ (2540) ศึกษาเรื่องทัศนคติของบุคลากรทางด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ที่มีต่อการขยายการศึกษาพิเศษในสถาบันราชภัฏ 5 แห่ง พบว่า บุคลากรทางด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์มีทัศนคติต่อการขยายการศึกษาพิเศษในสถาบันราชภัฏ 5 แห่ง อยู่ในระดับดี และดีมาก

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในกรอบวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมเดียวกัน จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ความ

แตกต่างทางเพศจึงไม่มีผลต่อเจตคติของอาจารย์ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิมพ์พรรณ (2547) ศึกษาเรื่องความต้องการปัญหาและเจตคติของครูที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าครูที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีเจตคติ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ไม่ว่าจะมีวุฒิการศึกษาใด ก็ตาม มีโอกาสได้รับรู้ถึงความสามารถและศักยภาพของคนพิการเหมือนกัน ทำให้อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐรินทร์ (2549) ศึกษาเรื่อง เจตคติต่อการจัดการเรียนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 พบว่า บุคลากรในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการจัดการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุราชการต่างกัน มีเจตคติ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ไม่ว่าจะมีอายุราชการมากหรือน้อยก็ตาม ต่างก็ต้องปฏิบัติงานภายใต้กฎระเบียบ นโยบายราชการเดียวกัน ปัจจุบันทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีนโยบายให้สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษารับคนพิการเข้าศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษา ดังนั้นอาจารย์ทุกคนจึงต้องให้โอกาสนักศึกษาทุกคน รวมถึงคนพิการ และอาจารย์ทุกคน ก็ต้องเปิดใจยอมรับนักศึกษาพิการ จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้เจตคติของอาจารย์ ที่มีอายุราชการต่างกัน มีเจตคติ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชาตินีย์ (2540) ศึกษา

เรื่องทัศนคติของบุคลากรทางการศึกษาของคณะครุศาสตร์ที่มีต่อการขยายการศึกษาพิเศษในสถาบันราชภัฏ 5 แห่ง พบว่า บุคลากรทางการศึกษาของคณะครุศาสตร์ ที่มีอายุราชการต่างกัน มีทัศนคติต่อการขยายการศึกษาพิเศษในสถาบันราชภัฏไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่าอาจารย์มีเจตคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี และดีมาก และอาจารย์ที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และอายุราชการต่างกันมีเจตคติต่อการจัดการการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในความเป็นครูพร้อมที่จะจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาพิการ และไม่ถือว่าการจัดการเรียนการสอนให้คนพิการนั้นเป็นภาระ ดังนั้นจึงขอเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยดำเนินการดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาที่พิการ โดยบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพต่าง ๆ เช่น ทางลาดสำหรับผู้พิการ ห้องน้ำสำหรับคนพิการทางร่างกาย เป็นต้น เพื่อให้คนพิการสามารถช่วยเหลือตัวเองได้

2. มหาวิทยาลัยควรให้หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการหรือหน่วยงานที่มหาวิทยาลัยมอบหมายมีหน้าที่ในการช่วยเหลือตั้งแต่สำรวจพบว่ามีนักศึกษาเหล่านี้เข้ารับการศึกษา โดยการสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับมาตรฐานและข้อกำหนดต่าง ๆ ของวิชา โปรแกรม บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและความต้องการจำเป็นของนักศึกษาเพื่อประเมิน การให้ความช่วยเหลือทางการศึกษาตามเหตุผลอันสมควรที่จะสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าถึงการจัดการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกับนักศึกษาทั่วไป

3. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนโดยจัดหาบุคลากร ที่มีความรู้ในเรื่องนักศึกษาพิการทั้งสิทธิ ผลประโยชน์ที่พึงได้รับ และลักษณะของนักศึกษาที่

พิการให้มีจำนวนเพียงพอ ในการอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียน การสอนให้กับนักศึกษาที่พิการ โดยจัดให้มีการให้คำปรึกษา แนะนำ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ล่ามภาษามือ บริการบันทึก และสำเนาเทปเสียงการเรียนการสอน สำหรับผู้พิการที่บกพร่องทางการได้ยิน และผู้ที่ช่วยอ่านหนังสือ บริการจัดทำหนังสือเสียง บริการอ่านหนังสือ อัดเสียง MP3 ให้กับคนที่บกพร่องทางสายตา เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษาที่พิการประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. มหาวิทยาลัยควรสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาที่พิการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาพิการในการศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. ควรศึกษาปัญหาในการให้บริการของผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริการให้กับนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. ควรศึกษาเจตคติของบุคลากรสายสนับสนุนการศึกษาต่อนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

4. ควรศึกษาเจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีนักศึกษาพิการศึกษาอยู่

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินทุนจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณ ดร. สมศักดิ์ ลีลา ที่ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับอาจารย์ และนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

ณัฐรินทร์ แซ่จุง. 2549. การศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นิตยา นิลคูหา. 2534. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนในการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผดุง อารยะวิญญู. 2533. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครพัฒนา.

ผดุง อารยะวิญญู, และวาสนา เลิศศิลป์. 2551. การเรียนรวม. กรุงเทพมหานคร: เจ.เอ็น.ที.

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. 2547. รายงานวิจัยเรื่องความต้องการปัญหาและเจตคติของครูที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิวาภรณ์ อ้วนวิจิตร และคณะ. 2544. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุชาศนี ศรีพันธุ์. 2540. การสำรวจทัศนคติของบุคลากรทางด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ที่มีต่อการขยายการศึกษาพิเศษในสถาบันราชภัฏ 5 แห่ง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. 2555. พระราชบัญญัติการศึกษา การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. ค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2555, จาก <http://nep.go.th/th/node/432>.

Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. 1970. Determining simple size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.